

اعلامیه مطبوعاتی

اسلام میانه‌رو، یکی از پروژه‌های نظام‌های کفری در سطح جهان است که جز ذلت چیزی دیگری برای اسلام و مسلمانان به بار

نمی‌آورد

(ترجمه)

ایدیولوژی کفری سرمایه‌داری بر مبنای دموکراسی، در مقابل ایدیولوژی اسلام شکست محضی را تجربه کرده است. بارک اوباما در سخنرانی‌اش در کنگره آمریکا در سال ۲۰۱۰م استراتژی جدید آمریکا را اعلام کرده گفت: «بعد از این ایالات متحده آمریکا زنده‌گی عساکرش را در کشورهای اسلامی به خطر مواجه نخواهد کرد.» او هم‌چنان اشاره کرد که حالا کشورهای اسلامی همراه با عساکر خودشان با تروریزم و افراط‌گرایی مبارزه خواهند کرد.

پروژه اسلام میانه‌رو در سرزمین‌های ما توسط پلان و استراتژی انتخاب‌شده اوباما به پیش برده می‌شود. این پروژه به یاری‌گیری‌هایش در بین اقشار مختلف مسلمانان؛ از قبیل: متنفذین، نیروهای ارتش، ریاست‌های امنیت ملی، انجمن‌های مذهبی، انجمن‌های مفتی‌ها، امامان، چهره‌های مشهور دینی و مذهبی و افراد فعال در جامعه اسلامی مصروف بوده و هدف آن همانا مبارزه با راه و طریقه زنده‌گی اسلامی بوده و در اولویت کاری آن‌ها در بین اقشار مختلف جوامع اسلامی، مبارزه با حس خلافت‌خواهی است. فعالیت‌های اصلی مدافعین این نظریه تحت تأثیر درآوردن جوامع اسلامی است. آن‌ها با این فعالیت‌های بی‌شمرمانه شان افراد عام جامعه را می‌فریبند و آن‌ها را از اسلام واقعی، که هیچ‌گونه افراط و تفریطی در آن نیست، به دور ساخته و به سوی لیبرالیزم و متابعت کفر فرا می‌خوانند که با این کارشان در نتیجه، باعث سرکوب کسانی می‌شوند که به اسلام واقعی پابند بوده و برای تطبیق آن مبارزه می‌نمایند.

پروژه اسلام میانه‌رو از سوی سازمان‌های هم‌سان "سازمان ایمان" تمویل می‌شود که نهادهای امنیتی از آن نظارت می‌نمایند و آن‌ها را از هر عملکردی که خلاف این پروژه باشد، بر حذر داشته و می‌ترسانند. این‌ها با این اقدامات‌شان راه را برای دسیسه‌های کفری باز می‌نمایند تا پلان شوم اسلام میانه‌رو را تطبیق نمایند. زیر نام اسلام میانه‌رو، حامیان این پروژه می‌خواهند تا نظام سرمایه‌داری را بر بنیاد دکتورین سیکولر رنگ اسلامی بخشند، که در نهایت باعث جدایی دین از سیاست خواهد شد. کامیابی پروژه اسلام میانه‌رو باعث خواهد شد که نظام‌های کفری تحمیل شده بالای امت بقاء یافته و در جوامع اسلامی جاودانه شوند و امت بیشتر از پیش به قهقرای انحطاط فرو رفته و حاکمیتی که باید از آن اسلام باشد، از آن کفر شود. بناءً این نظام کفری با یک تیر به دو شکار خواهد رسید: فریب مسلمانان و مطیع و مزدور ساختن آن‌ها به نظام کفری.

بر علاوه، مسلمانانی که افکارشان به مفکوره اسلام میانه‌رو زهرآگین شده است، بی‌باکانه از آن دفاع خواهند کرد، دیگران را به آن دعوت داده و با هر مانع فرا راه این مفکوره خواهند جنگید. این در حالی است که در گرو این مفکوره رفتن، آن‌ها را ضعیف و تنها ساخته و مجبور به مصلحت‌ها و معاملات استعماری با استعمارگران، اشغال‌گران و نیروهای مسلح کشورهایشان خواهد ساخت. هنگامی که این مفکوره در اذهان امت تزریق شود، دیگر راهی بیرون رفت از آن نیست، پس باید از اول سد راه آن شد. بناءً ما به عنوان اعضای حزب التحریر، که مسئولیت بزرگ دعوت ایدیولوژی اسلام را بر شانه‌های خود حمل می‌نماییم، باید از خطرهای این پروژه کفری واقف باشیم. هم‌چنان ما باید آگاه باشیم که کفار با تطبیق این پروژه می‌خواهند دعوت به سوی اسلام واقعی را که عاری از هرگونه افراط و تفریط است، ریشه‌کن سازند. فلهدا با در نظر داشت این عوامل، در می‌یابیم که مبارزه با پروژه اسلام میانه‌رو برای اعضای حزب التحریر-قرعزستان مسئله مرگ و زنده‌گی است.

هواخواهان مفکوره اسلام میانه‌رو، به قضاوت خودشان از اسلام پرداخته و مسلمانان را به سوی لیبرالیسم فرا می‌خوانند، بی‌خبر از این‌که با این عملکردشان به دین‌شان خیانت کرده‌اند. بناءً ما با این دسیسه آن‌ها باید از طریقه ذیل استفاده نماییم:

ما باید جامعه اسلامی را از واجبات آن‌ها باخبر ساخته و برای جوامع اسلامی گوشزد نماییم که مفکوره‌های کفری اسلام میانه‌رو را برچسپ‌های اسلامی زدن، از دسیسه‌های کفر بوده و خیانت بس بزرگی به مسلمانان است. برعلاوه، ما باید به مبارزه فکری خود ادامه داده و آن را شدت بخشیم؛ اما هیچ‌گاهی نباید در مقابل برادرانی از امت جبهه‌گیری نماییم که از این مفکوره متأثر شده‌اند. ما باید در مقابل افراد، جوامع، امامان و غیره برادران مسلمان ما، که از این مفکوره زهرآگین متأثر می‌شوند، از خود عکس‌العمل و موقف شرعی نشان داده و آن‌ها را منحنیث برادر مسلمان خود امر به معروف و نهی از منکر نماییم. با این مفکوره که هوخواهانش را از تفکر سیاسی و ایدیولوژیک باز می‌دارد، می‌شود از راه سیاسی مبارزه کرد و این مبارزه باید در مقابل صاحبان و بنیان این پروژه راه اندازی شود؛ نه در سطوح پایین، تا بشود از این طریق با آن برخورد مستحکم کرد.

تا جایی که امکان دارد، ما باید برادران خود را از این مفکوره خطرناک برای امت بر حذر داریم و آن‌هایی را که از آن متأثر می‌شوند، امر به معروف کرده و به اسلام ایدیولوژیک فرا خوانیم. ما به جای دشنام و ملامتی افراد متأثر از این مفکوره، ثبات خود را در راه

دعوت حفظ نماییم. اگر ما موقف خود را در جامعه از دست داده و فضای اسلامی را که توسط ما و سابقون ما ساخته شده است، اجازه تخریب دهیم-مهم نیست که از لحاظ افراد به چه تعداد باشیم- تاثیرگذاری خود را بر جامعه از دست خواهیم داد.

امروزه جهان کفر از ما هراسی ندارد، بل از فضای اسلامی هراس دارد که بر اساس ایدئولوژی اسلامی استوار بوده و دارای قوانین کافی اسلامی باشد. دنیای کفر از مزج ما با اسلام هراس دارد و ترسش این است که ما بعد از مزج و یکجایی با اسلام، مبدل به شخصیت‌های اسلامی شویم. آن‌ها خوب می‌دانند؛ اگر ما رابطه مان را با دین خود از دست دهیم، به آسانی می‌توانند ما را از لحاظ فزیکتی نیز حذف نمایند. بناءً ما باید با درک عمیق از حالات و با استحکام شخصیت اسلامی خود، شدیداً به مبارزه ایدئولوژیک خویش ادامه دهیم. قبل از این‌که این مفکوره پلید، امت را فراگیرد و قبل از این‌که پروپاگندهایش مردم عام را بفریبد، ما باید از هیچ‌نوع مبارزه علیه آن دریغ نورزیم و امت را از عواقب ناگوار آن برای اسلام و مسلمانان آگاه ساخته و برای مسلمانان در مقابل این مفکوره، مصونیت ایدئولوژیک فراهم سازیم.

بر علاوه، ما باید تلاش‌ها و مبارزه سیاسی خود را علیه حکومت‌ها نیز تشدید بخشیم، اما مبارزه با حکومت‌ها از مبارزه با جوامع اسلامی به کلی فرق دارد. مبارزه سیاسی علیه حکومت‌ها از طرق مختلف؛ از قبیل: افشاسازی خیانت‌های حلقه‌های رهبری در حکومت‌ها، افشاسازی خشونت‌های آن‌ها علیه شخصیت‌های واقعی اسلامی، که به این مفکوره دعوت نمی‌نمایند، زورگویی‌های آن‌ها برای مطیع ساختن دعوت‌گران واقعی اسلامی به مصلحت با کفر و وغیره طریقه‌ها صورت می‌گیرد. راهکارهای دیگری از قبیل افشاسازی شکنجه‌ها و ظلم‌های آن‌ها بالای مردم عام نیز شامل این مبارزه می‌شود. در نتیجه، ما با اجرای مسئولیت‌های دینی و شرعی خود، می‌توانیم هرگونه توطئه علیه اسلام و مسلمانان را خنثی سازیم.

این مسئولیت‌ها هنگامی به سر می‌رسند که ما از افکار ایدئولوژیک و سیاسی حزب پیروی نماییم. اگر ما از این طریقه‌ها سر باز زده و یا هم در آن‌ها سستی نشان دهیم، دیری نخواهد بود که کفار جاهای خالی را که از اثر کاهلی ما به جا مانده‌اند، با فعالیت‌های شان پر می‌نمایند. آن‌ها امامان ما را پیش چشمان ما به نماینده‌گان شان مبدل خواهند ساخت. استعمار به بهانه صلح و امنیت، دست به خائن ساختن مردم عام خواهند زد و از طریق آن‌ها افرادی را که به اسلام واقعی دعوت دارند، به چنگ دولت‌های خودشان و حتی دولت‌های استعماری خواهند آورد. این دولت‌ها از قبل طرحی را ریخته‌اند که نظر به آن حتی شهادت(گواهی) یک شهروند نیز می‌تواند کسی را پشت میله‌های زندان بفرستد.

نظام‌های کفری برای تطبیق پروژه اسلام میانه‌رو، میکانیزم‌های عملی را نیز طرح کرده‌اند و حالا می‌خواهند تا با تبانی با مزدوران‌شان در پروژه اسلام میانه‌رو، آن میکانیزم‌ها را علیه امت به کار گیرند. آن‌ها فعالانه از شهرها، قریه‌جات و مساجد دیدار خواهند کرد که در جلسه‌های منطوقی‌شان نیز آشکارا است. آن‌ها از هر خلایی که ما به جا گذاشته باشیم، استفاده خواهند کرد. نیروهای امنیتی با شعار "دنیا برای همه‌ای ما جای بهتر است" مردم را به سوی گمراهی دعوت داده و از آن‌ها می‌خواهند که با دولت همکاری نمایند، اما بی‌خبر از آن‌اند که با این کارشان بنیاد پروژه کفری اسلام میانه‌رو را می‌گذارند. آن‌ها با این عملکردشان مردم را برای این پروژه آماده

می‌سازند. این میتود در ازبکستان نیز پیاده شد و دولت به مجرد مساعد شدن فضاء، کاری را همانند حادثات ۱۶ فبروری انجام خواهد داد.

ای برادران مسلمان! غفلت را کنار بگذارید، ما من حیث یک مسلمان باید علیه هر دسیسه و نقشه کفار راه‌حل‌های عمیقی از ایدویولوژی خود دریافته و به آن عمل نماییم. امروزه می‌توانیم با این کار، پلان‌های آن‌ها را نقش به آب ساخته و اوضاع را به نفع خود تغییر دهیم. اما اگر این موقع را از دست داده و کارهای لازمه را انجام ندهیم، بعد از فراگیر شدن این مفکوره در ذهن مسلمانان، با ده برابر این کوشش نیز نخواهیم توانست که حالت فعلی را برگردانیم. از الله سبحانه و تعالی استدعاء داریم که در این راه ما را ثابت قدم قرار دهد و این تلاش و مبارزه را سبب نصرت خود به ما گرداند. آمین یا رب العالمین!

دفتر مطبوعاتی حزب التحریر-قرغزستان

شماره صدور: ۱۴۳۹/۰۱

۲۰ جمادی الثانی ۱۴۳۹ ه.ق

۸ مارچ ۲۰۱۸ م